

Deutro.

260

Cecitas ex pte cōtingit in isrl: donec plenitudo gentium intraret: z iō postq̄ moyses declarauit in toto capitulo p̄nti cecitate que in israhel cōtigit: statim cōcludit introductōem gentiū in hoc versu finali dicens. **E**xultate seu letamini gentes cum plebe eius: z ē sensus. Vos gentes exultate cum plebe eius cū q̄ estis assumpti in ip̄m dei: q̄ predicta cecitas iudeoz in vestrum cōmodū versa ē: sed q̄ in primitiua ecclia q̄n gētes sue runt assumptee in ip̄m dei: multe afflictōes z sanguis effusiones cōtingerunt in seruis dei. In martyribus et sancti: iō subdit. Quia sanguis seruoꝝ suoꝝ viciat. quos quide seruos notat sine hoc q̄ tenominet a gentilibus vel israhelitis: q̄ iā in dīstīnctōe ab vtroq̄ ip̄lo. scz gentili z iudato serui dei. I. discipuli xpi affligebat seu cruciabant. **E**o q̄ ueter q̄m in hoc vocatōe ecclia dei fuit fundata z dilatata: iō finaliter subdit. Propicius erit terre ip̄i sui. I. miserus erit ecclie sanctorū: put in glo. **E**cclia. n. gentiū de cuius assumptōe hic agit in sola misericordia dei fundat. nam fm̄ aplm̄ ad Ro. xv. dico. n. ip̄m mīstrū fuisse circūcisionis. p̄ter veritate zc. gentes aut sup misericordia. vñ bec ē vera et catholica expositio: fm̄ qua p̄cedentia in hoc cātico ff̄ exponenda: z cū paulo ante dī. Reddā vltōem hostibus meis zc. non ē intelligendū de chaldeis: s̄ de phariseis z similibus odientibus xpm̄. Et cōformiter dīcendū ē de alijs s̄libus in hoc caplo contentis.

Replica.

In ca. rrr̄i. vbi postillator optime exponit caritatem moysi iudice celi zc. Burg. ponit longas digressiones in primū s̄ postill. dicit carne illud moysi nō ē exhortatōz nec cōminatōz: sed inere p̄phetici. sed bur. q̄ sepe allegat glofā ordinariā: in ap̄posito b̄z eam p̄ra seruit. n. glo. **H**ec verba moysi si non sunt simplr accipiendā: fm̄ histoꝝ iudeis tōo largitōe ingrans explicat p̄diciam: p̄ allegoꝝā sancta instruit eccliam: z ad moꝝ puocat bonē statē tropologicam. Seruāda ē ergo in histoꝝa veritas. in allegoꝝa mysterium: in tropologia disciplinē veritas. z infra addit glof. **L**ocutus ē moyses verba carminis huius vt qui tē ore laudat: ope nō contradicat: q̄ nō ē specio saluus in ore peccatoris. z infra circa illū versum. Ego occidā. glo. dicit. **G**eneralis admonitō ē. huius s̄ sonat magister histoꝝaz in expositōe huius carminis: dices ip̄m cōmonitōz. **B**urg. igit̄ irronabilr notat postillatorē sic exponētē: z mirū vñ veniat bec singularitas **B**urg. vt dicat in hoc carmine nullū verbū exhortatōzium vel cōminatōz cōtineri: cū moyses ad exhortandū vel cōminatōz cōtineri fecit ad se vocari se ijes p̄ tribus: vt dicit in s̄ra introductoꝝa carnis. scio inquit ceruicē tuā durissimā q̄m sp̄ p̄sentiose egisti s̄ dñm me videntē: quātō magis cū mortuus fuero. z infra. **L**ocutus ē ergo moyses verba carminis huius zc. vñ patet q̄ litera ip̄a introductōe hoc carmen tanq̄ exhortatōzium zc. cū quo bene fiat q̄ in multis sit p̄phetici: eadē etiā literē introductio ē cōminatōz: cū dicit. **O**ccurrent vobis mala in extremo tpe zc. cū quo fit fiat q̄ cōminatō sit p̄phetica: nescio q̄d mouit **B**urg. vt tanta digressioe se retringeret ad locū dē. p̄beticam solū: nisi q̄ forte voluit aliqd̄ habere cōtra postillatorē: quīs quo ad hoc non sit magni ponderis: et certe cōparatio huius capituli z primi capituli eiaē quā **B**urg. p̄ cōfirmatōe sue intentōis adducit: zc. vñ. z p̄ intentōe postillatoris. **C**ōsiderā. n. diligētē motos loquendi hic z ibi dare videbit: q̄ silus ē duplex. scz comicus z tragicus: nā p̄betando vtrobiz exprobat vicia: cōminat p̄na: exhortat ad penitētiā p̄mittendo veniā z puto raro tam p̄beticam p̄betiam reperiri: quin habeat exprobatōis mitturā zc. **I**n eodē carmine cū postillator exponit illū versū. Ego puocabo eos in eo qui non est populus z in gēte stulta irritabo eos. de op̄pressionē iudeoz z paganis: vt si cut ip̄i iudei coluerunt nō tēū p̄ deo: ita deus stultū populum deū ignoratē p̄tulit iudeis: subiūctōe eos pa-

ganoz op̄pressionibus. **B**urg. nō stans p̄tentus in tali rōnabili z literali expositōe: exponit puocatōem de electōe nō populi. s̄ gentilis cōgregandō ex eis eccliam iudeis reprobat: irritatōem in gēte stulta exponit de punitionē iudeoz a paganis: sed bec **B**urg. expositio est post p̄tō mystica exponē sustineri: literalis tñ eē nō p̄t: nisi valde extorte. **E**xtorta ē. n. sententia electōem ip̄i gentilis dice re iudeoz. puocatōem: q̄ ex iudeis z gentibus ē a principio collecta ecclia diuina electōem charitate: non puocatōe: z in fine fiet ex cōtē z iudeoz reliquis vnum ouile: z vnius pastor sine puocatōe: q̄ puocatōe hic sonat in p̄tā: nō in grām. videt igit̄ puocatō z irritatō ad vnuz effectum p̄tinere: z sic ad idē p̄tinent nō populus z stultus populus: nā et glo. interlinearis dicit ad vtrūq̄ p̄tinere: q̄ tēū verū ignorans fuit gentilitas etiā stulta: z p̄ consequens non populus: s̄ cōuersa ad xpm̄ facta est dei populus z sapiens populus. nec igit̄ irritatō puocatō est: q̄ illū populū aliq̄ nō populū z stultū p̄tulit iudeis incredulis z ip̄os iudeos illius populi subiecit seruituti: vt sic maior seruiat minor: put declarat apls ad Ro. it. que etiā allegat **B**urg. sed nō ad suā intentōem: vt patet **B**urg. n. irritatō in gēte stulta dicitur afflictō iudeoz: z gentibus: put **B**urg. vult dicit vtiq̄ xp̄ianos esse gēte stultam: quod in ecclia tolerari non debet a iudeo baptizato. **I**n eodē carmine cū postillator illū versum Laudate gentes populū eius zc. exponit de cōsolatōe iudeoz in re ditū captiuitatis babilonic. **B**urg. dicit eus manifeste a veritate: deuiare: afferens eē illā exponem s̄ra aplm̄ ad Rom. xv. q̄ vt **B**urg. dicit illū versum. **A**dducit de vocatōe gentium ad fidem zc. hic dico q̄ si ita eēt vt **B**urg. allegat. nō obfaret quin p̄ticularis reductio captiuitatis babilonic ad s̄ram etiā exponat de b̄tiam gētis generalē redemptōe: hoc. n. sepe fit in sacra scriptura: q̄ trāsīt de p̄te ad totū: z econuerlo: vt patet in regulis ticonij que ponit beatus **A**ug. iii. de doctrina xp̄iana: z regula quarta: s̄ non apparet q̄ apls hunc versum assumat ad intentōem **B**urgē. nam scribens romanis distinguit in loco allegato inter vocatōem iudeoz z gentium: dicens in sententia: xpm̄ vocasse iudeos ex debito quodā ad cōfirmandū p̄missiones patrū: gentes autē sup misericordia sine tali puia p̄missione. **B**urg. igit̄ vtrōsq̄ ad tēū bonandū: z ad hoc inducit tria testimonia sacre scripture quoz secundū sumpit ex hoc loco. **I**nter autem iniurare gentes z iudeos: immo omnes creaturas ad laudandū deum non obuiat expositio postillatoris. nec valz q̄d **B**urgē. secundo adducit: q̄ vici b̄c p̄notificat reprobatō iudeoz. p̄ter eoz maxima peccata. in hoc capitulo assignatur p̄ncipaliter ydolatria. p̄ causa reprobatōnis z deiectionis eoz: cum dicit. **P**rouocauerunt eus in dijs alienis zc. que procedunt z sequuntur: que ydolatria tempore vocatōis gentiū in iudeis locum non habuit: vt **B**urg. sepe testatur in hoc suo corruptoꝝo: p̄bet aliter supra **A**ug. iii. **A**biectione igit̄ iudeoz de qua in s̄ capitulo: s̄nter p̄tuitatem babilonicam: igit̄ bec cōsolatio que concluditur: est ad eadem: prout postillator vult: nec valet q̄ vltimus **B**urgē. p̄ sua intentōe adducit: dicens q̄ reductio captiuitatis babilonicē: it ex meritis patrum: z confessione captiuoz: z in hoc capitulo nihil talium ponitur: nam sepe dictum est q̄ argumentum ex auctoritate negatiua non valet: sed sapit errorem wikle z buffitarum: nam si valeret possemus et nos arguere contra suam z glofē allegoꝝicā expositōnem. **A**biectione bec iudeozum z gentium vocatio est propter iudeozum perfidiam: quia christum negauerunt: sed nihil talium habetur in litera nisi de ydolatria: que locum p̄tunc habuit: vt dictum est sed manifestum est vtrūq̄ argumentum non valere cum expositōne igit̄ veram postillatoris expositōnem z glo. ordina. non abiectione. quia stant s̄ ip̄m regulas ticonij supra allegatas. quīs bur. se ad vnam astringat: z in oclū postillatoris primā obijciat sine rōne: vt patuit ex dictis.